

219.

(Andantino)

L. Vansa, [1867—73, Gemermalohontská]

Ani tak nesvitá, ako svitávalo,
(moje potešenie, to ma zanechalo.)

Potešenie moje, kde si sa podelo,
či nahor, či nadol odo mňa letelo.

Sama som ja, sama, sama osamená,
ako tá trávička v hore neskosená.

Keď tá tráva uschne, zasi druhá zide;
moje potešenie nikdy viac nepríde.

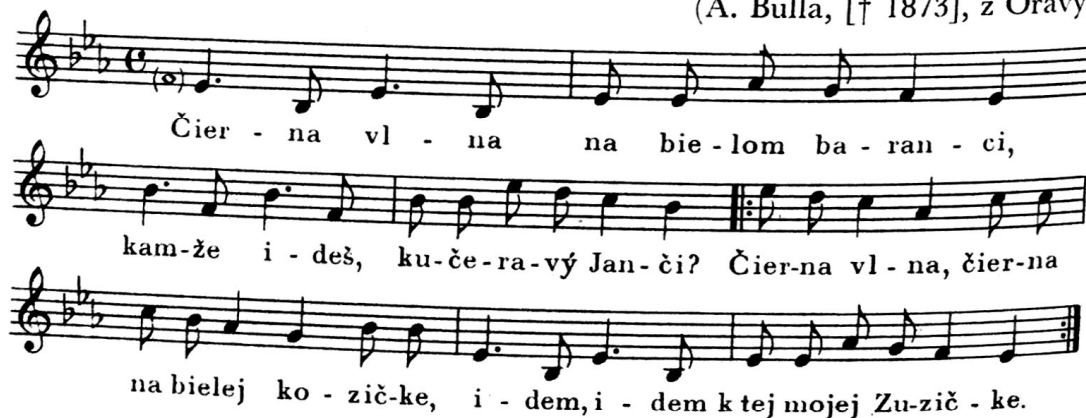
Potešenia nemám, poteš ma, bože, sám,
poteš z takej strany, z ktorej sa nenazdám.)

Žpiev. I, 110

Melódia: [Sl. sp. II 148].

220.

(A. Bulla, [† 1873], z Oravy)

Čierna vlna na bielom baranci,
kamže ideš, kučeravý Janči?
Čierna vlna, čierna na bielej kozičke,
idem, idem k tej mojej Zuzičke.

Idem, idem na ďalekú cestu,
hen do Brna pre mladú nevestu,
ale vravia, že mi ju nedadia;
dadia, dadia, ešte odprevadia.

221.

(Moderato)

M. Laciak, [1880, Novohradská]

I - šlo dievča trá-vu ža-ti, no, no, no, panskú lúčku
vy - ži-na - ti, ej, no len ďa - lej, no, len no.

Išlo dievča trávu žati, no, no, no,
panskú lúčku vyžínati, ej, no len ďalej, no len no

Pán sa na ňu z okna díval, no, no, no,
od ľúbosti len omdlieval, ej, no len atď.

Širuj, kočiš, širuj kone, no, no, no,
pôjdeme na poľovanie, ej, no len atď.

Vypolujeme vtáčatko, no, no, no,
v šestnástom roku dievčatko, ej, no len atď.

Dievča, dievča, plať pokutu, no, no, no,
vyžalo si moju lúku, ej, no len atď.

Nežala som, len troštičku, no, no, no,
pri sklade a pri chodníčku, ej, no len atď.

Sadaj, dievča, hor' na koňa, no, no, no,
už ty budeš moja žena, ej, no len atď.

Jak bych ja tvá žena bola, no, no, no,
však som ja sedliacka dcéra, ej, no len atď.

Hoc si ty sedliacka dcéra, no, no, no,
musíš ty byť moja žena, ej, no len atď.

V 1. vyd. začína nápev notou h¹.

*

Melódia: Sl. sp. D 489 — [Sl. sp. D 1828].